

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (jud. G. Bivol)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, Iu. Cotruță, S. Gîrbu)

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ion Druță
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentați de către Daniela Levco, Societatea comercială „Dalisa Exim” societate cu răspundere limitată, reprezentată de către avocatul Vitalie Zama, Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu”, reprezentat de către avocatul Sergiu Goțonoga și Societatea comercială „Fruits&Friends” societate cu răspundere limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al municipiului Chișinău împotriva Societății pe acțiuni „Speranța-Unic”, Societății comerciale „Fruits&Friends” societate cu răspundere limitată, Societății comerciale „Axonico” societate cu răspundere limitată, Societății comerciale „Dalisa Exim” societate cu răspundere limitată, Cabinetului avocatului „Goțonoga Sergiu” și Societății comerciale „Colend” societate cu răspundere limitată, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la constatarea și declararea nulității contractelor de locațiune, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, evacuarea din bunurile imobile, radierea înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile și înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile,

împotriva deciziei din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentați de către Daniela Levco, a fost casată hotărârea din 18 aprilie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acțiunii,

constată:

La data de 04 decembrie 2014 Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al mun. Chișinău au depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Speranța-Unic”, SC „Fruits&Friends” SRL, SC „Axonico” SRL, SC „Dalisa Exim” SRL, Cabinetului avocatului „Goțonoga Sergiu” și SC „Colend” SRL, intervenient accesoriu OCT Chișinău, filiala ÎS „Cadastru” cu privire la constatarea și declararea nulității contractelor de locațiune, declararea nulității contractului de vânzare-

cumpărare, eliberarea bunurilor imobile, radierea înscrierilor din Registrul bunurilor imobile și înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, prin hotărârea din 16 iulie 2014 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către SC „Fruits&Friends” SRL, SC „Axonico” SRL și SC „Dalisa-Exim” SRL, a fost recunoscut ca fiind ilegal refuzul Consiliului municipal Chișinău privind privatizarea încăperilor nelocuibile atribuite în locațiune Cabinetului avocatului „Goțonoga Sergiu” în baza contractului de locațiune nr. 02/2014 din 03 martie 2014 amplasate pe str. xxxx, SC „Dalisa” SRL în baza contractului de locațiune nr.05/2014 din 07 martie 2014 amplasate pe str. xxxx, SC „Fruits&Friends” SRL în baza contractului de locațiune nr. 04/2014 din 04 martie 2014 amplasate pe str. xxxx, SC „Axonico” SRL în baza contractului de locațiune nr. 02/2014 din 10 februarie 2014 amplasate pe str. xxxx și au fost transmise în proprietate privată Cabinetului avocatului „Goțonoga Sergiu”, SC „Dalisa Exim” SRL, SC „Fruits&Friends” SRL și SC „Axonico” SRL încăperile menționate, cu încasarea prețului acestor bunuri imobile.

Au menționat că, hotărârea judecătorească enunțată a fost atacată cu apel.

Au considerat că, până nu este hotărârea definitivă și irevocabilă, pârâții nu au dreptul de dispoziție asupra bunurilor litigioase prevăzut de art. 315 din Codul civil.

Au susținut că, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, anexat la materialele cauzei, se constată nemijlocit faptul că, imobilul cu nr. cadastral xxxx este în proprietatea Consiliului municipal Chișinău în temeiul actului de împărțire a activelor din 02 septembrie 2014.

Au afirmat că, din momentul înregistrării la ÎS „Cadastru” a actului de împărțire a activelor, Consiliul municipal Chișinău devine proprietarul deplin asupra imobilelor litigioase.

Au relevat că, conform art. 875 din Codul civil, încăperile litigioase constituie proprietate municipală garantată prin prisma art. 316 din Codul civil, iar conform art.9 alin. (1) și (2) lit. h) din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetizarea proprietății publice, împuternicirile de proprietar al patrimoniului unității administrativ teritoriale sunt exercitate de Consiliul local în numele unității administrativ-teritoriale.

Au invocat că, pct. 1.2 și 1.3 din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă - proprietate municipală, aprobată prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003 stabilesc modul de evidență și de dare în chirie a încăperilor nelocuibile aflate în gestiunea Consiliului municipal Chișinău.

Au mai invocat că, conform art. 10 din Legea nr. 121 din 04 mai 2007, încăperile litigioase constituie proprietate municipală.

Au declarat că, Regulamentul enunțat reglementează expres dreptul Consiliului municipal Chișinău de a determina și de a acorda în locațiune încăperile cu altă destinație decât cea locativă în baza deciziei Consiliului municipal Chișinău. De asemenea, Regulamentul enunțat prevede că, încăperile nelocuibile aflate în gestiunea Consiliului municipal Chișinău pot fi date în locațiune prin intermediul licitației sau prin intermediul negocierilor directe.

Au relatat că, conform art. 14 alin. (2) lit. c), 19 alin. (4) și 77 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală, Consiliile locale administreză bunurile domeniului public și a celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului), decide darea în administrare, concesionarea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului public al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz în condițiile legii.

Au menționat că, conform art. 10 alin. (3) din Legea cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, nimeni nu este în drept să retragă bunul proprietarului public ori să atenteze la acest bun, iar conform art. 11 din Legea enunțată, proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale este imprescriptibilă. Ea nu poate fi supusă exproprierii și nu poate constitui obiectul unor garanții reale. Actele juridice încheiate cu încălcarea prevederilor prezentului articol sunt lovite de nulitate absolută.

Au considerat că, SC „Axonico” SRL în mod viclean a înstrăinat SRL „Colend” conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 4340 din 01 octombrie 2014 bunul imobil cu nr. cadastral xxxx, încăperea nelocativă din str. xxxx, iar ultima, cunoscând despre examinarea litigiului, care urmează să se examineze la Curtea de Apel Chișinău, în mod dolosiv a încheiat un alt contract de locațiune cu SRL „Trabo-Plus” din 09 septembrie 2014.

Au solicitat anularea contractului de locațiune nr. 03/2014 din 03 martie 2014, încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare și Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu” asupra încăperii din str. xxxx, anularea contractului de locațiune nr. 05/2014 din 07 martie 2014, încheiat între SA „Speranța-Unic” și SC „Dalisa Exim” SRL asupra încăperii din str. xxxx, anularea contractului de locațiune nr. 04/2014 din 04 martie 2014, încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare și SC „Fruits&Friends” SRL asupra încăperii din str. xxxx, anularea contractului de locațiune nr. 02/2014 din 10 februarie 2014, încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare, și SC „Axonico” SRL asupra încăperii din str. xxxx, anularea contractului de locațiune nr. 01/2014 din 19 decembrie 2013, încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare și ÎI „Dan-Țurcan Lidia” asupra încăperii din str. xxxx, anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 4340 din 01 octombrie 2014, încheiat între SRL „Axonico” și SRL „Colend”, anularea contractului de locațiune nr. F/N din 01 octombrie 2014, încheiat între SRL „Colend” și SRL „Trabo-Plus” și anularea contractului de locațiune nr. F/N din 09 septembrie 2014, încheiat între ÎI „Dan-Țurcan Lidia” și SRL „Trabo-Plus”, obligarea pârâților de a înlătura obstacolele prin eliberarea încăperilor ocupate abuziv, amplasate pe str. xxxx și obligarea OCT Chișinău de a radia din Registrul bunurilor imobile înscrierile asupra bunurilor imobile cu nr. cadastrale xxxx și de a înregistra după Consiliul municipal Chișinău încăperile amplasate pe str. xxxx.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău acțiunea depusă de către Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al mun. Chișinău a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 25 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al mun. Chișinău, reprezentați de către Daniela Levco și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 27 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al mun. Chișinău, reprezentați de către Daniela Levco, a fost casată integral decizia instanței de apel și a fost trimisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al mun. Chișinău, reprezentați de către Daniela Levco, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial, au fost anulate contractul de locațiune nr. 03/2014 din 03 martie 2014 a încăperii din str. xxxx, încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare și Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu”, contractul de locațiune nr. 05/2014 din 07 martie 2014 a încăperii din str. xxxx, încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare și SC „Dalisa Exim” SRL și contractul de locațiune nr. 04/2014 din 04 martie 2014 a încăperii din str. xxxx, încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare și SC „Fruits&Friends” SRL, a fost evacuat Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu” din încăperea din str. xxxx, fără acordarea altei încăperi, a fost evacuată SC „Dalisa Exim” SRL din încăperea din str. xxxx, fără acordarea altei încăperi și a fost evacuată SC „Fruits&Friends” SRL din încăperea din str. xxxx, fără acordarea altei încăperi. Cerințele cu privire la anularea contractului de locațiune nr. 02/2014 din 10 februarie 2014 a încăperii din str. xxxx, încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare, și SC „Axonico” SRL și a contractului de locațiune nr. 01/2014 din 19 decembrie 2013 a încăperii din str. xxxx, încheiat între SA „Speranța-Unic” și ÎI „Dan-Țurcan Lidia” au fost respinse ca fiind depuse cu omiterea termenului de prescripție. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel, respingând pretențiile cu privire la constatarea nulității absolute a contractelor de locațiune enunțate, a reținut că, obiectul prezentului litigiu– încăperile nelocuibile amplasate în imobilul din str. xxxx face fapte din domeniul privat al unității administrativ-teritoriale mun. Chișinău și, respectiv, pot circula liber, fac parte din circuitul deschis, sunt pasibile transmiterii în folosință, posesie, proprietate și pot fi obiectul unei tranzacții civile.

De asemenea, instanța de apel a invocat că, bunurile imobile enunțate nicidecum nu fac parte din domeniul public al administrației publice locale, dar anume din domeniul privat.

Instanța de apel, admitând pretențiile cu privire la anularea contractelor de locațiune nr. 03/2014 din 03 martie 2014 încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare și Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu”, nr. 05/2014 din 07 martie 2014 încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare și SC „Dalisa Exim” SRL și nr. 04/2014 din 04 martie 2014 încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare și SC „Fruits&Friends” SRL, a reținut că, în baza încheierii judecătorești din 02 septembrie 2013, prin care s-a aprobat actul de împărțire a activelor SA „Speranța-Unic” în proces de lichidare, aceste bunuri urmau ulterior să revină în proprietatea Consiliului municipal Chișinău, fapt care nu era cunoscut de către lichidatorul acestei entități. În asemenea caz, respectând principiul buneii credințe, lichidatorul SA „Speranța-Unic” urma să informeze viitorul proprietar

despre contractele în curs de încheiere după data de 02 septembrie 2013, fapt care nu s-a produs, adică, în speță fiind posibilă și necesară aplicarea prevederilor art. 228 din Codul civil.

Totodată, instanța de apel, respingând pretențiile cu privire la anularea contractelor de locațiune nr. 02/2014 din 10 februarie 2014 încheiat între SA „Speranța-Unic”, în proces de lichidare și SC „Axonico” SRL și nr. 01/2014 din 19 decembrie 2013 încheiat între SA „Speranța-Unic” și ÎI „Dan-Țurcan Lidia” ca fiind depuse cu omiterea termenului de prescripție, a relatat că, apelanții puteau și trebuiau să afle cel puțin la data de 09 aprilie 2014, adică din momentul în care au devenit proprietari ai acestor bunuri, pe când cererea de chemare în judecată a fost înaintată în instanța de judecată abia la data de 04 decembrie 2014, adică cu omiterea termenului de 6 luni prevăzut de art. 233 alin. (1) din Codul civil.

Respingând cerința cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare nr. 4340 din 01 octombrie 2014 încheiat între SRL „Axonico” și SRL „Colend”, instanța de apel a relevat că, a fost respinsă cerința de bază, inițială, privind anularea contractului de locațiune, parte la care a fost SRL „Axonico”, or, această cerință este în principiu o cerință subsecventă, care ar putea fi admisă numai cu condiția anulării contractului de locațiune, deoarece privatizarea încăperii a avut loc anume în baza acestui contract de locațiune.

Din aceleași considerente, instanța de apel a respins și cerința subsecventă a apelanților cu privire la anularea contractului de locațiune din 01 octombrie 2014 încheiat între SRL „Colend” și SRL „Trabo-Plus”.

Instanța de apel, respingând cerința cu privire la anularea contractului de locațiune nr. F/N din 09 septembrie 2014 încheiat între ÎI „Dan-Țurcan Lidia” și SRL „Trabo-Plus”, a menționat că, prin hotărârea din 24 iulie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău a fost recunoscut dreptul de proprietate al ÎI „Dan-Țurcan Lidia” asupra încăperii nelocuibile din str. xxxx. Prin încheierea din 23 aprilie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel depusă de către Consiliul municipal Chișinău împotriva hotărârii enunțate, iar prin decizia din 24 iunie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău.

La data de 13 august 2018 Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al mun. Chișinău, reprezentanți de către Daniela Levco, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului au indicat că, nu sunt de acord cu decizia instanței de apel în partea respingerii acțiunii, deoarece la emiterea deciziei, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și, anume, art. 9 alin. (1) și (2) lit. h) și 10 din Legea nr. 121-XVI din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, art. 316 din Codul civil, art. 14 alin. (2) lit. c), 77 alin. (2) și 19 alin. (4) din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, art. 3 lit. c), 10 alin. (3) și 11 din Legea nr. 523-XIV din 16 iulie 1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, pct. 1.2 și 1.3 din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație

decît cea locativă – proprietate municipală, aprobată prin decizia Consiliului municipal Chişinău nr. 4/11 din 26 septembrie 2003 (în vigoare la momentul încheierii tuturor contractelor contestate) și pct. 1.2 și 1.3 despre aprobarea Regulamentului gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decît cea locativă – proprietate municipală, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chişinău nr. 11/55 din 23 decembrie 2014.

Au menționat că, imobilul cu nr. cadastral xxxx a fost transmis în proprietatea Consiliului municipal Chişinău în temeiul actului de împărțire a activelor din 02 septembrie 2013.

Au susținut că, imobilul enunțat este format din încăperi izolate cu nr.cadastrale xxxx.

Au considerat că, concluzia instanței de apel cu privire la respingerea pretenției cu privire la anularea contractelor de locațiune nr. 02/2014 din 10 februarie 2014, încheiat între SA „Speranța-Unic” și SC „Axonico” SRL și nr. 01/2014 din 19 decembrie 2013, încheiat între SA „Speranța-Unic” și ÎI „Dan-Țurcan Lidia”, privind spațiile ca fiind depuse cu omiterea termenului de prescripție este neîntemeiată, deoarece Consiliul municipal Chişinău a aflat despre contractele de locațiune enunțate din momentul depunerii cererilor de chemare în judecată de către SC „Axonico” SRL și ÎI „Dan-Țurcan Lidia”.

La data de 20 noiembrie 2018, 05 decembrie 2018 și 14 decembrie 2018 SC „Dalisa Exim” SRL, reprezentată de către avocatul Vitalie Zama, CA „Goțonoga Sergiu”, reprezentat de către avocatul Sergiu Goțonoga și SC „Fruits&Friends” SRL au declarat recursuri împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestora, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursurilor au indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece erorile comise de către instanța de apel au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Au menționat că, instanța de apel a încălcat prevederile art. 241 alin. (5) CPC.

Au susținut că, prin admiterea acțiunii a avut loc o ingerință nejustificată în dreptul lor de proprietate asupra imobilelor respective.

Au afirmat că, decizia instanței de apel nu este motivată. Or, aceasta nu cuprinde explicit motivele de drept, care au format convingerea acestora, acestea nu sunt descrise, analizate și apreciate, motivarea fiind înlocuită cu fraze generale, tipizate.

Au relevat că, la emiterea deciziei, instanța de apel a examinat superficial fondul cauzei, fiind încălcate normele de drept material și procedural.

Au invocat că, reieșind din principiile dreptului internațional, o hotărâre judecătorească urmează să ofere soluție finală unui litigiu, dar să nu creeze situații din care ar rezulta apariția altor litigii eventuale cu același conținut. Or, odată fiind recunoscut dreptul lor la bunurile în litigiu, nesoluționarea problemei referitoare la transmiterea nemijlocită a acestor bunuri lasă intimații în poziție incertă, fiind afectată calitatea actului judecătoresc.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursurile sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În același context, în conformitate cu art. 100 alin. (1), coroborat cu art. 389 alin. (4) CPC, comunicarea eficientă a hotărârii judecătorești, prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act, poate fi considerată publicarea acesteia pe pagina web a instanței judecătorești.

Cu toate acestea, pentru a evita un formalism excesiv, instanțele de judecată trebuie să țină cont de personalitatea celui ce contestă și dacă persoana interesată a fost reprezentată de o persoană cu studii în domeniul juridic sau de un avocat pe parcursul procedurilor judiciare.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, fără îndoială, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (cauzele Nicolae Popa versus România, 09 decembrie 2014, parag. 16, Tence versus Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31). Mai mult, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (cauzele Ponomaryov versus Ucraina, 03 aprilie 2008, parag. 41, Ustimenko versus Ucraina, 20 octombrie 2015, parag. 47).

Instanța de recurs observă că, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel, recurenții Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al mun. Chișinău au beneficiat de serviciile specialistului principal al Direcției asistență juridică, Daniela Levco, iar recurenții SC „Dalisa Exim” SRL, Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu” și SC „Fruits&Friends” SRL au beneficiat de serviciile avocaților, Nina Goțonoaga, Sergiu Goțonoga și Vitalie Ciofu.

Din materialele dosarului rezultă că, reprezentantul Consiliului municipal Chișinău și al Primarului general al mun. Chișinău, Daniela Levco și reprezentantul SC „Dalisa Exim” SRL, Nina Goțonoaga au fost prezenți la pronunțarea dispozitivului deciziei instanței de apel din 23 mai 2018, iar Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu” și SC „Fruits&Friends” SRL au cunoscut despre examinarea cauzei în instanța de apel.

La data de 04 iunie 2018 decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, la data de 26 iunie 2018 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces (f. d.256, vol. II).

Prin urmare, la data de 28 iunie 2018 Judecătoria Chișinău, sediul Centru a recepționat dosarul civil de la Curtea de Apel Chișinău în acord cu art. 396 CPC (f.d.257, vol. II).

Revenind la verificarea respectării art. 434 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, conform explicațiilor reprezentantului Consiliului municipal Chișinău și al Primarului mun. Chișinău, Daniela Levco, acesta a recepționat decizia

integrală a instanței de apel la data de 14 iunie 2018 și la data de 13 august 2018 a depus cererea de recurs.

Conform explicațiilor reprezentanților SC „Dalisa Exim” SRL, avocatul Vitalie Zama, al Cabinetului avocatului „Goțonoga Sergiu”, avocatul Sergiu Goțonoga și al SC „Fruits&Friends” SRL, administratorul Sergiu Boșcăneanu, aceștia au luat cunoștință cu decizia integrală a instanței de apel la data de 22 octombrie 2018 și la data de 20 noiembrie 2018, 05 decembrie 2018 și 14 decembrie 2018 au depus cererile de recurs.

La caz, se reține că, în hotărârea Gurzhyy versus Ucraina (01 aprilie 2008), în care reclamantul nu a primit copii ale hotărârilor judecătorești care i-au fost transmise de instanța locală prin poștă obișnuită, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a considerat că, a fost chemată să examineze nu numai ce măsuri au fost luate de autoritățile judiciare pentru a se asigura că reclamantului i-au fost comunicate cu promptitudine deciziile, dar și acțiunile pe care reclamantul le-a luat pentru a se informa cu privire la evoluția procedurilor sale.

Actele cauzei, însă, denotă faptul că, recurenții nu au întreprins careva acțiuni concrete de a afla soarta dosarului din momentul pronunțării dispozitivului deciziei instanței de apel din 23 mai 2018 până la momentul depunerii cererilor de recurs.

După cum s-a menționat, la data de 04 iunie 2018 decizia din 23 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”. Cauza dată poate fi găsită pe www.cac.instante.justice.md, în rubrica hotărâri, după numărul dosarului 02-2ac-817-10012018.

În ceea ce privește plasarea hotărârilor judecătorești pe pagina web sus-menționată, instanța de recurs precizează că, această modalitate este prevăzută expres în pct. 7 și 8 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.658/30 din 10 octombrie 2017.

Conform acestor puncte, scopul existenței portalului național al instanțelor de judecată îl constituie susținerea unui mediu informațional virtual și accesibil pentru cetățeni. Informațiile publicate pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție includ lista cauzelor fixate pentru judecare, hotărârile instanței de judecată, citațiile în fața instanței și alte informații relevante pentru justițiabili.

Regulamentul respectiv a intrat în vigoare la data de 24 noiembrie 2017 și a fost mediatizat pe larg datorită reintroducerii posibilității justițiabililor de a căuta hotărârea judecătorească după numele părților pe dosar.

În plus, conform pct. 17 din același Regulament, hotărârile judecătorești, pronunțate de judecătorii și de curțile de apel, sunt transferate din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor pe portalul unic al instanțelor de judecată, în regim real.

Totuși instanța de recurs evidențiază că, orice risc de eșec tehnic în transmiterea documentelor prin această metodă, care este demonstrată, ar trebui să fie suportat de autoritatea care a efectuat acțiuni de acest gen.

Cu titlu subsidiar, instanța de recurs notează că, conform unei jurisprudențe constante, instanțele de judecată publică, în mod sistematic, actele lor de dispoziție

pentru o bună administrare a justiției. De altfel, o atare posibilitate de a aduce la cunoștință hotărârile judecătorești a fost completată prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018, care este aplicată din 01 iunie 2018. Or, după modificări, art. 389 alin. (4) CPC prevede că, decizia integrală se întocmește în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului deciziei și se publică pe pagina web a instanței judecătorești.

Sub acest aspect, completul de judecată constată că, nu există dubii cu privire la veridicitatea informației prezentate mai sus și, anume, că, la data de 04 iunie 2018 a fost plasată decizia Curții de Apel Chișinău pe pagina web sus-citată.

În plus, un raționament aparte al instanței în susținerea poziției sale constă în faptul că, Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al mun. Chișinău au fost reprezentați de către specialistul principal al Direcției asistență juridică, Daniela Levco, care este o persoană abilitată și calificată, iar recurenții SC „Dalisa Exim” SRL, Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu” și SC „Fruits&Friends” SRL au fost reprezentați de către avocații, Nina Goțonoga, Sergiu Goțonoga și Vitalie Ciofu, care sunt persoane abilitate și calificate, conform art. 1 al Legii cu privire la avocatură, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lui. Astfel, aceștia au fost în măsură să cunoască că, toate hotărârile judecătorești, cu excepțiile prevăzute de Regulamentul sus-citat, sunt publicate pe portalul instanțelor de judecată. La fel, aceștia au știut cerințele art. 434 CPC și modalitatea de publicare a hotărârilor, iar, după caz, trebuiau să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate.

Având în vedere cele menționate supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, termenul de declarare a recursului a început să curgă de la data de 04 iunie 2018 și a expirat la data de 04 august 2018.

Contrar celor stabilite, instanța de recurs învederează că, recursurile au fost înregistrate la grefa Curții Supreme de Justiție la data de 13 august 2018, 20 noiembrie 2018, 05 decembrie 2018 și 14 decembrie 2018.

Exigențele cuprinse în alin. (2) al art. 434 CPC prevăd că, omiterea intervalului sus-menționat chiar și cu o singură zi nu poate constitui o excepție de la regula generală, specificând clar că, este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Suplimentar la cele expuse, având în vedere dovezile din dosar, instanța de recurs subliniază că, instanța de apel a publicat în mod eficient decizia din 23 mai 2018, iar lipsa unor acțiuni concrete de a afla soarta dosarului din momentul pronunțării dispozitivului deciziei instanței de apel până la momentul depunerii cererilor de recurs demonstrează că, recurenții nu au depus suficientă diligență într-un timp rezonabil pentru a afla motivele admiterii apelului declarat de către Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al mun. Chișinău, reprezentați de către Daniela Levco (cauza Karakutsya versus Ucraina, 16 februarie 2017, parag. 60, 61).

Instanța de judecată consideră că, nerespectarea termenului de declarare a recursului a fost cauzat în întregime de comportamentul recurenților și al reprezentanților acestora.

În aceeași ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, situații similare au fost deja examinate în hotărârile Popov versus Moldova (nr. 2), (06 decembrie 2005, parag. 53), Melnic versus Moldova (14 noiembrie 2006, parag 40 și 41) sau Dacia SRL versus Moldova (18 martie 2008, parag. 77), în care s-a constatat că, prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Luând în considerare cele invocate, instanța de recurs constată că, Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentați de către Daniela Levco, SC „Dalisa Exim” SRL, reprezentată de către avocatul Vitalie Zama, Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu”, reprezentat de către avocatul Sergiu Goțonoga și SC „Fruits&Friends” SRL au depus cererile de recurs în afara termenului de 2 luni prevăzut în art. 434 alin. (1) CPC.

În atare situație și în conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la articolul 434.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentați de către Daniela Levco, SC „Dalisa Exim” SRL, reprezentată de către avocatul Vitalie Zama, Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu”, reprezentat de către avocatul Sergiu Goțonoga și SC „Fruits&Friends” SRL ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursurile declarate de către Consiliul municipal Chișinău și Primarul general al municipiului Chișinău, reprezentați de către Daniela Levco, Societatea comercială „Dalisa Exim” societate cu răspundere limitată, reprezentată de către avocatul Vitalie Zama, Cabinetul avocatului „Goțonoga Sergiu”, reprezentat de către avocatul Sergiu Goțonoga și Societatea comercială „Fruits&Friends” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Druță

judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic